

N:r 10. Årg. 5.

DE DÖVSTUMMAS

December 1934.

KYRKBLAD

Martin de Vos år 1600. Herdarnas tillbedjan.

Altartavla i Eskilstuna Klosters Kyrka.

Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus. (Jes. 9: 2.)

Julens evangelium.

Det hände sig vid den tiden. att från kejsar Augustus utgick ett påbud, att hela världen skulle skattskrivnas. Detta var den första skattskrivningen, och den hölls, när Kvirinius var landshövding över Syrien. Då färdades alla var och en till sin stad för att låta skattskrivna sig. Så gjorde också Josef, och eftersom han var av Davids hus och släkt, for han från staden Nasaret i Galileen upp till Davids stad, som heter Betlehem, i Judeen, för att låta skattskrivna sig jämte Maria, sin trolovade, som var havande. Medan de voro där, hände sig att tiden var inne, då hon skulle föda. Och hon födde sin förstfödde son och lindade honom och lade honom i en krubba, ty det fanns icke rum för dem i härbärget.

I samma nejd voro då några herdor ute på marken och höllo vakt om natten över sin hjord. Då stod en Herrens ängel framför dem, och Herrens härlighet kringstrålade dem. Och de blevo mycket förskräckta. Men ängeln sade till dem: "Varen icke förskräckta. Se, jag bådär eder en stor glädje, som skall vederfaras allt folket. Ty i dag har en Fräl-

sare blivit född åt eder i Davids stad, och han är Messias, Herren. Och detta skall för eder vara tecknet: I skolen finna ett nyfött barn, som ligger lindat i en krubba." I detsamma sågs där jämte ängeln en stor hop av den himmelska härskaran, och de lovade Gud och sade: "Ära vare Gud i höjden, och frid på jorden bland människor till vilka han har behag!"

När så änglarna hade farit ifrån herdarna upp i himmelen, sade dessa till varandra: "Låt oss nu gå till Betlehem och se det som där har skett, och som Herren har kungjort för oss!" Och de skyndade åstad dit och funno Maria och Josef och barnet, som låg i krubban. Och när de hade sett det, omtalade de, vad som hade blivit sagt till dem om detta barn. Och alla, som hörde det, förundrade sig över vad herdarna berättade för dem. Men Maria gömde och begrundade allt i sitt hjärta. Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för allt, vad de hade fått höra och se, alldeles såsom det hade blivit dem sagt.

(Lukas 2: 1-20)

Bön:

O HERRE GUD,

du som har hugnat och tröstat världen genom din Sons Jesu Kristi födelse,

vi bedja ödmjukeligen, att så-

som vi nu äro glada över denna hans födelse i världen,

vi också må vara trygga vid hans tillkommelse till den yttersta domen.

Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

L j u s e t.

Jesus talade en gång om sig själv. Han sade då: »*Så som ett ljus har jag kommit i världen. Och ingen av dem som tro på mig skall förbli i mörkret.*» (Joh. 12: 46.)

Det är ofta, som om det vore mörkt i vårt hjärta. Vi äro sorgsna. Det känns tungt i vår själ. — Så känna vi det, när människor varit hårda och elaka mot oss. Så känna vi det, när någon dött, någon, som *vi* älskat och som älskat oss: kanske en far, en mor, en vän. Men allra mest mörkt är det i vårt hjärta, när *vi själva* ha gjort det som är ont och elakt. Vi ville så gärna, att det skulle bli ljust och lätt i vårt hjärta. Men det är, som om det bara bleve allt tyngre, allt mörkare. — Vi försöka att tänka på något annat. Men det går inte. Omigen, gång på gång kommer vår tanke tillbaka till vårt hjärta, som är så mörkt och kallt. Vi förstå då: *vi själva* kunna inte göra det ljust och varmt i vårt hjärta. Vi bli mycket olyckliga.

Det finns *en*, som då kan hjälpa oss, så att vi åter bli lyckliga. Det är Jesus. Ordet Jesus betyder: »en som kan rädda andra». Han kan rädda oss från allt, som gör vårt hjärta mörkt och kallt. Han vill själv komma in i hjärtat. Det kan han göra, därför att han är *en ande*, som på samma gång är i himmelen och i vårt hjärta.

Tänk på solen, som ger ljus och

värme! Du har lärt i skolan, att solen är långt, långt borta. Men ändå kunna solens strålar vara på en gång hos solen och nere på jorden. De gå den långa, långa vägen rakt fram till vår jord. Och jorden får värme och ljus och liv från solen. — — Så kan Jesus, som är i himmelen, på samma gång vara också i vårt hjärta. Han kan ge vårt mörka hjärta ljus och värme. Då bli vi åter glada och lyckliga. Jesus har ju själv sagt: »*Ingen som tror på mig skall förbli i mörkret.*»

Då vårt hjärta är mörkt och kallt, skola vi bedja: »Kom, käre Herre Jesus! Gör du vårt hjärta ljust och varmt!» Om vi bedja så och riktigt längta efter glädje och ljus i hjärtat, då kommer Jesus med sitt ljus och sin glädje till oss. All sorg flyr då bort, liksom mörkret flyr bort, när solens strålar komma in i ett rum, som förut var mörkt. När vi känna, hur vårt hjärta åter blir varmt, blir ljust, blir lätt och glatt, då *tro* vi på Jesus och längta efter, att hans värme och ljus, hans *frid* ständigt skola bo därinne.

När det är jul, tända vi många ljus. Julens alla ljus äro endast en bild av Jesus, som sade om sig själv: »*Jag är världens ljus.*» (Joh. 8: 12.) Han vill vara *ditt* ljus. Han är Guds stora julgåva till *dig*.

»Låt din Andes morgonstrimma
skina i vår mörka själ,
att vi livets väg förnimma
och förstå vårt sanna väl.
Gör vår vandel med ditt sken
från allt villans töcken ren,
att din nåd vi känna lära
och din kärlekseld rätt ära.» Amen.

(Sv. ps. 426: 3.)

Seth Lindkvist.

Julen — hemmets helg.

Det var en jul för omkring 40 år sedan. Snön låg vit och vacker på marken. Hela naturen var klädd i ren och vit skrud. I kyrkan brann ljusen. Det var på annandagen. Kyrkan väntade att få ta emot ett par lyckliga och glada ungdomar. De hette Lars och Greta, och de skulle fira bröllopet den dagen. Det var inget stort bröllop med många gäster, men de båda ungdomarna ville ha sin dag så högtidlig som möjligt. Därför var bröllopet i kyrkan. Många av deras bekanta tyckte nog, att de var en smula dåraktiga. De skulle nog få det fattigt ibland. Ingen av dem hade överflöd på pengar. Men de ägde något, som är värt mer än pengar: de kunde arbeta, och de ville göra allt för varandra och sitt lilla hem.

Åren gick fort. Vi har kommit till år 1934. Lars och Greta bor fortfarande i det lilla brukssamhället. Nu har de blivit gamla. De är ensamma. Deras tre barn är utflugna ur boet. Lars och Greta är inte ledsna för det. De visste ju, att de en gång måste

mista sina kära barn, då dessa skulle bygga sina egna hem. Vi hälsar på de gamla en dag. Så fort du kommer in i den lilla stugan, så känner du hemtrevnaden, som råder där inne. Hemmet är så nätt och prydligt. Mor Greta har gjort allt för att hålla hemtrevnaden kvar i stugan. Om en stund puttrar kaffepannan på spisen. Under tiden pratar vi med Lars. När vi berömmar mor Greta, blir han så stolt och glad. Han säger: »Ingen har en så rar och duktig »gumma» som jag. Sådan har hon alltid varit.» Han talar också om, att barnen ska komma hem och hälsa på till julen. De båda gamla gläder sig mycket åt det besöket. Efter en stund tackar vi och går. Vi har fått se något av det vackraste, som finns på jorden: ett lyckligt hem.

Vi brukar säga, att julen är barnens högtid. Men det underliga med julen är, att vi aldrig växa ifrån den. När det närmar sig jul, blir vi alla som barn på nytt. Vi har små hemligheter för varandra, slår in julklappar i

smyg, och är allt bra nyfikna på, vad de andra ska hitta på för roligt åt oss. Allt detta är dock bara småsaker, som hör till julen. Vi vet alla, att julen har något mycket viktigare att ge oss. Den är familjens och hemmets stora högtid. Till jul vill vi gärna resa hem till mor och far. Vi tänker åtminstone på dem och minnas vår barndoms jular. De som har ett hem att samlas i vid julen har mycket att vara tacksamma för. »Hem» är ett mycket vackert ord. När vi hör och ser det ordet, tänker vi på så mycket, som är oss kärt. »Hem»: det är mor och far,

det är lugn och ro. Hemma finns förståelse, hjälp och tröst. I sorg och i glädje går tankarna mot hemmet. Far och mor gläds med barnen, när det går bra för dem. De deltar också i deras sorger och bekymmer. — Hemtrevnad och goda hem får vi inte av sig självt. Dem måste vi skapa. Det kan vi också göra, om vi gör som Lars och Greta gjorde. Om vi gör vårt bästa att sprida trevnad omkring oss i vårt hem, så får vi själva också hemtrevnad omkring oss. På det sättet får vi också säkrast en verkligt »God jul».

S. S.—g.

På Julafton.

Julen nu åter är inne,
samla oss, Jesus, kring dig!
Helga vårt hjärta och sinne
och till din boning oss vig!
Led oss till krubban den kära,
där vi dig finna förvisst,
lär oss vår lovsång dig bära,
om än i svaghet och brist!

Bliv för oss *vägen* och *ljuset*,
sanningen själv för oss bliv!
Lys oss i hjärtat och huset
och oss din salighet giv!
Giv oss en julfröjd, som varar
ej blott en dag eller två!
När du din nåd oss förklarar,
hjälp oss att lita därpå!

Giv oss den frid, som *Du* giver,
icke den, världen oss ger!
Giv oss den fröjd, som förbliver,
även då solen går ned!
Lär oss att fröjdas och sjunga
här på vårt barnsliga vis,
tills vi med jublande tunga
sjunga däruppe ditt pris!

(L. S.)

Tankar på Nyårsafton.

Utransaka mig, Gud, och känn mitt hjärta! Prova mig och känn mina tankar, och se till, om jag är stadd på en olycksväg, och led mig på den eviga vägen! (Psalt. 139: 23, 24.)

När årets sista dag har kommit, vilja vi gärna tänka tillbaka

på det år, som nu gått. Och när vi tänka tillbaka på gångna dagar, så är vårt hjärta fullt av tacksamhet mot vår Fader i Himmelen. Jag tror, att vi alla måste säga: »Tack, Gud, för att Du alltid är så god och barmhärtig mot oss!» — Ty många gånger ha vi haft det svårt, men Gud har hjälpt

oss. Kanske arbetet har tagit slut och vi fått bekymmer, hur vi skulle kunna förtjäna några pengar till mat och kläder och husrum. Kanske vi varit svårt sjuka. Eller kanske någon kär släkting eller vän dött och lämnat oss ensamma. Då ha vi tänkt, att vi själva icke kunde leva längre. Vi ha varit mycket ledsna. Men Gud har hjälpt oss. Han har tröstat oss. Han har vakat över oss och följt oss. Gud vare tack!

Men huru ha vi själva varit? Ha vi alltid vandrat på den väg, som leder till Himlen? Ha vi alltid med tacksamhet tagit emot Guds hjälp? Ack nej! Många gånger ha vi varit olydiga mot Gud under detta år, som gått. Många gånger ha vi icke lyssnat till Hans ord, Hans vilja. Vi kanske kunde varit mycket vänligare mot våra medmänniskor, än vi ofta varit. Vi ha icke älskat vår nästa såsom oss själva. Vi äro fatiga syndiga människor. Och om det vore rätt, skulle Gud straffa oss. När vi tänka på allt detta, måste vi med Konung David utropa: »Uträsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta! Se till, om jag är stadd på en olycksväg, och led mig, Gud, på den eviga vägen!»

Ett helt år har gått, och det

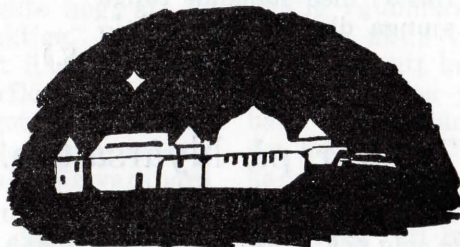
skall aldrig komma tillbaka. Ett nytt år kommer. Men vi veta icke ens, om vi få leva detta hela år. Kanske vi nästa jul äro borta. Kanske vi då för länge sedan äro döda och glömda. Skall vår själ då leva? — När vi nu börja det nya året, 1935, då måste vi lova varandra att försöka bliva bättre människor. Och att bli bättre människor, det kunna vi endast med Guds hjälp. Endast Gud kan leda oss på den eviga vägen, som går till Himlen. Endast Han kan giva oss evigt liv. Lägg då alla dina bekymmer i Guds hand! Låt Gud följa dig i allt vad du gör! Tänk på Honom och bed till Honom! Då går du tillmötes ett GOTT NYTT ÅR.

A—g.

Det gamla år framgånget är,
nytt kommer nu i stället här.
Gud vare lov, att vi i frid
fått leva intill denna tid!
Förlän, o Gud, ett gott nytt år,
att var och en nytt sinne får
och i sin gamla synd ej står!

Så vilja vi, o Fader blid,
Dig tjäna nu och allan tid:
Din Helge Andes kraft oss giv
till kärlekens och trones liv;
och låt oss sist bland änglars kor
i Himlen, där Du själfver bor,
lovsjunga dig med glädje stor!

(Sv. ps. 411: 1, 7.)

Gläd Jul!

En God Jul och ett Gott Nytt År

tillönskas alla Kyrkbladets läsare

S. G. SVENFORS.

C. Å. ARESKOG.

Björken och stjärnan.

Har du hört Topelius vackra saga om björken och stjärnan? — Det var en gång två syskon, en bror och en syster. Det var krig i deras hemland, och de hade blivit förda bort från sitt hem, långt bort i främmande land. I det landet fanns det vänliga människor, som togo hand om de hemlösa barnen, och det ordnades för dem på bästa sätt. Men man förstod, att barnen gingo med sorgen i hjärtat och gråten i halsen, därför att de längtade hem. — »Ni får ju bo här i höga, ljusa, varma salar», sade man till dem, »och ni få ju vara klädda i finaste kläder, men ert hem är bara en koja i skogen, och där är fattigdom och nöd.» — »Ja, det är sant», svarade barnen, »men vi vill ändå hem.» — »Men ni får ju här så mycken och så god mat ni kan önska, och hemma får ni inte annat än barkbröd att äta.» — »Det betyder inte något», sade barnen, »låt oss bara få komma hem.» — »Ja, men vägen till ert hem är lång», sade man, »den är över hundra mil lång.» — »Det gör ingenting», svarade barnen, »bara vi får gå hem.» — »Men hur skall ni finna ert hem?» — »Jo, jag minns», sade gossen, »att där står en björk på vår fars gård.» — »Och jag minns», sade flickan, »att när det blir kväll, lyser en stjärna genom björkens lövverk.» — Så fingo barnen taga farväl och lämna det främmande landet för att vandra hem. Och de vandrade genom dalar och sko-

gar, över ängar och berg. Om de inte visste vägen, så kvittrade småfåglarna och talade om, var vägen gick. — Och till sist stodo de en afton framför en fattig koja djupt inne i de stora skogarna; på gården stod en nyutslagen björk, och genom björkens lövverk tindrade kvällens klara stjärna. Och snart voro de slutna i fars och mors armar.

Ja, så är det. Det är inte nog för oss människor att bo vackert och vara fint klädda och ha så mycket god mat man kan äta. Vi behöver något mer, om vi skola känna oss riktigt trygga och glada, och det är kärlek, ett hjärta, som är såsom fars och mors hjärta. Så var det med barnen i sagan. Så är det med oss alla, både stora och små. Och så var det med de tre vise männen, som berättas om i Trettondedag Juls evangelium. (Läs Matt. 2:1—12.) De hade visdom, och de hade rikedom. Men deras hjärta behövde något mer. Och när de sågo den klart lysande stjärnan, så tänkte de, att nu var judarnas väntade Messias född, som de hade hört så många berättelser om. Han som skulle uppätta ett kärlekens och rättfärdighetens rike. Och så menade de, att stjärnan var som ett Guds lysande finger, som visade dem vägen. Och så funno de det kärleksfulla hjärtat.

Om vi följer Guds ljus, Guds ord, så kommer vi *hem*, hem till Guds fadershem.

AVLIDNA.

Anna Jonsson, Beted, d. 10 jan., 66 år.
Anders Kvist, Furudal, d. 28 febr., 80 år.
Karl August Grip, Hycklinge, d. 22 maj, 63 år.
Fräs Johan Jansson, Domnarvet, d. 8 juli, 78 år.
Maria Halvarsson, Sunne, d. 8 aug., 86 år.
Julia Petronella Almström, Vreta Kloster, d. 11 nov., 64 år.

*Han kommer till vår frälsning sänd,
Och nådens sol av honom tänd,
Skall sig ej mera dölja.
Han själv vår herde vara vill,
Att vi må honom höra till
Och honom efterfölja.
Nöjda, Höjda över tiden
Och i friden
Av hans rike
En gång varda honom like.*

(Sv. Ps. 55:4.)

Gudstjänster.

Första distriktet.

DECEMBER 1934.

Juldagen. *Stockholm*, Storkyrkan kl. 2.
2 d. Jul. *Stockholm*, Engelbrektskyrkan kl. 2.

Torsd. 27. *Södertälje*, Församlingshemmet kl. 3,30.

JANUARI 1935.

Nyårsd. *Stockholm*, Östermalmskyrkan kl. 2.

Lörd. 5. *Norrköping*, Hedvigs Församlingshem kl. 4.

Trett-d. *Stockholm*, Maria Kyrka kl. 2.

Månd. 7. *Gnesta*, Folkskolan kl. 1,30.

Lörd. 12. *Sala*, Kyrkan kl. 12,30.

Lörd. 19. *Visby*, Församlingshemmet kl. 7.

Sönd. 20. *Visby*, Domkyrkan kl. 2.

Torsd. 24. *Stockholm*, Engelbrekts Kyrksal kl. 7,30.

S. G. Svensfors,

Vesslevägen 7, Älsten. Tel. Älsten 13 31.

Stockholm. Församlingsafton i Engelbrekts Kyrksal (intill Engelbrektskyrkan) torsd. d. 24 jan. kl. 7,30 em. Sjömanspastor C. Rohdin berättar om Svenska Kyrkans Sjömansvärd och visar filmen: »Från hav och hamn». Avslutning av pastor Kyhlberg. Samkväm och kaffe.

Solna. De dövstumma i Stockholms *Norra förstäder* inbjudas till julsamkväm i Solnagården i Råsunda (Församlingshemmet) fred. d. 28 dec. kl. 7 em.

K. F. U. K., *Stockholm*, Brunnsgr. 3, julsamkväm d. 15 jan. kl. 7,30.

Södertälje. Efter gudstjänsten i Församlingshemmet, Torekällg. 26 tredjedag jul inbjuder Kyrkl. ungdomskretsen till julfest. Pastor Ruhnbo berättar med ljusbilder om Svenska Kyrkans Mission i Indien.

Norrköping. I samband med gudstjänsten i Hedvigs Församlingshem, Skolg. 33, den 5 jan., hålles Dövstumföreningens julfest.

Linköping. Gudstjänst hålles i Domkyrkans Andreaskor juldagen kl. 1 av dövstumlärare Algot Österlund.

Sala. Efter gudstjänsten den 12 jan. inbjudes till julsamkväm, då också föreläsning hålles.

Visby. Efter gudstjänsten den 20 jan. inbjuder Kyrkl. ungdomskretsen till samkväm i Församlingshuset, då även föreläsning hålles.

Femte distriktet.

DECEMBER 1934.

Sönd. 23. *Kumla*, Kyrkan kl. 12,30, Nattvard.

Juld. 25. *Örebro*, Norra Församlingshemmet kl. 11.

JANUARI 1935.

Sönd. 13. *Karlstad*, Domkyrkan kl. 1, Nattvard.

Sönd. 20. *Ländesberg*, Kyrkan kl. 1,30, Nattvard.

Sönd. 27. *Torsby*, Kyrkan kl. 1, Nattvard.

FEBRUARI.

Sönd. 3. *Örebro*, Norra Församlingshemmet kl. 11.

Carl-Åke Areskog,

Sturegatan 18, Örebro. Tel. 54 78.

Örebro, Nikolai Församlingshem, Vasagatan 13, tisd. d. 15 jan. kl. 6. Föredrag med ljusbilder. Därefter samkväm.

Ärkestiftet.

JANUARI 1935..

Torsd. 3. *Hätuna*, Prästgården kl. 11.

Lörd. 26. *Hudiksvall*, Kyrkan kl. 11,30.

Lörd. 26. *Söderhamn*, Kyrkan kl. 5.

Sönd. 27. *Gävle*, S:t Ansgars Hus kl. 11.

Sönd. 27. *Tierp*, Nathanaelskyrkan kl. 3.

Föreläsningar.

Första distriktet.

Eskilstuna, Församlingshemmet, d. 13 jan. kl. 3. Fru Vilma Renner: »Matilda Vrede — fångarnas vän».

Sala, efter gudstjänsten den 12 jan. Pastor Svensfors: »Något om gammal svensk folktro och folksed».

Visby, Församlingshuset, den 20 jan. efter gudstjänsten. Pastor Svensfors: »Zigenarfolkets underbara öden». Ljusbilder.

Sjätte distriktet.

Tierp, d. 29 dec. kl. 1. Dövstummissionär P. Alfr. Persson: »Danmark och ett besök i Kongens by».

Mora, d. 6 jan. Herr Persson: »På semesterresa i Norge».

Frälsningsarméns julfester. *Stockholm* å Krigsskolan, Skeppareg. 82, d. 29 dec. kl. 5. — *Västerås* d. 31 dec. kl. 3,30. — *Uppsala* d. 5 jan. kl. 4.

Norrköping, Tunnbindareg. 11, Annandag jul kl. 3. Komminister Kronberg talar. — *Gävle*, Holmsundsg. 13, Annandag jul kl. 7,30.

Linköping d. 28 dec. kl. 5,30.